

ת"פ 46118/01/17 - מדינת ישראל נגד מחמד מגרבי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 46118-01-17 מדינת ישראל נ' אלשאער ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.

2. מחמד מגרבי (עציר)

הנאשם

גזר דין נאשם 2

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ושלא במסגרת הסדר טיעון בעבירות של **גניבת רכב בצוותא**, לפי סעיף 29 + 413 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק); **גניבה מרכב בצוותא**, לפי סעיף 29 + 413ד(א) לחוק; **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961; **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תשל"ל-1970. בהמשך הושג בין הצדדים הסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב אישום נוסף שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם, והוא הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של **החזקת סכין שלא למטרה כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק; ובעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המקורי, בתאריך 4.12.16, סביב השעה 09:15, עצר אזרח את רכבו בתחנת הדלק סונול בסמוך למתחם פאוור סנטר בנס ציונה במטרה לתדלקו. האזרח יצא מהרכב כשהרכב כבוי, אולם מפתח הרכב נשאר במתנע הרכב ומכשיר הטלפון הסלולארי שלו מסוג איפון 6s נמצא בתוך הרכב.

נאשם 2 יחד עם חברו נאשם 1, התיישבו ברכב כאשר נאשם 2 ישב לצד נאשם 1 שנהג ברכב. כאשר ניסה נאשם 1 לסגור את דלת הרכב, הבחין בו המתלונן ואחז בחולצתו של נאשם 1 תוך כדי שצעק שזה רכבו. נאשם 1 החל בנסיעה והמתלונן הרפה מאחיזתו בחולצה, תוך שרץ וצעק כי רכבו נגנב.

במהלך הנסיעה התחלפו ביניהם הנאשמים לסירוגין בנהיגה.

משהגיעו לשכונת ג'ואריש ברמלה, הבחינו הנאשמים בשוטרים, עצרו את הרכב וברחו, לא לפני שגנבו את מכשיר האיפון מהרכב.

נאשם 2 נהג ברכב מבלי שהיה לו רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח.

3. נאשם צירף כאמור כתב אישום נוסף והורשע בכך שהפר את מעצר הבית שנקבע על ידי המשפט במסגרת תיק גניבת הרכב כתנאי לשחרורו. על פי עובדות כתב האישום המתוקן הלקח הנאשם בתאריך 20.1.18, שעה 03:05 או בסמוך לכך ביחד עם אחר ברחוב אלבז בעיר רמלה. שוטרים שסיירו במקום הבחינו בו ובאדם אחר וביקשו מהם להזדהות. האחר הזדהה ואילו הנאשם החל לרוץ על מנת להימלט מהשוטר. לאחר מרדף נעצר הנאשם ולאחר חיפוש בכליו נמצא שהוא מחזיק בכיס מכנסיו האחורי סכין מתקבעת שאורך להבה 7 ס"מ.

ראיות ההגנה לעונש

4. מטעם ההגנה העידו שתי עדות. האחת, הגב' יוליה קיסלוב, המכירה את הנאשם במשך 13 שנים והעסיקה אותו בעסק שלה ושל בעלה במפעל חמוצים ברמלה במשך 5 שנים. יוליה סיפרה שהנאשם ממושמע, מכבד, "בחור טוב עם לב טוב" ושכולם אוהבים אותו. עוד הוסיפה שהיא ובעלה מסייעים למשפחה לאור העובדה שאמו של הנאשם חלתה במחלת הסרטן.

שנייה העידה אמו של הנאשם הגב' חדרה מוגרבי. האם ביקשה להתחשב בבנה, סיפרה שלאורך השנים עזר לה בבית ובמקביל עבד. עוד סיפרה על הקושי שחוזה הנאשם בשנה האחרונה בה היה נתון במעצר בית, שכן בבקרים עבד ובהמשך היום שהה בביתו.

האם סיפרה שגידלה את הנאשם לבד, לאור העובדה שאביו חי בשטחים והנאשם לא ראה אותו שנים רבות. גב' מוגרבי חלתה בסרטן בשנה האחרונה.

טיועוני הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה**, עו"ד יעל גבעוני, ציינה בטיעוניה כי לאחר צירוף התיק הנוסף מדובר במסכת אירועים המתארת התנהלות עבריינית של הנאשם, תוך כדי התעלמות מהחוק. בתוך כך הדגישה את חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, ואת העובדה שניצל את העובדה שהאזרח יצא לרגע מרכבו. האירוע התבצע לאור יום ובשעה שהאזרח נמצא בקרבת מקום והיה ער למתרחש. הנאשם וחברו הפגינו נחישות להשלים את מלאכתם כאשר גם לאחר שהאזרח הבחין בהם ורדף אחריהם, הם לא נרתעו והמשיכו בנסיעתם שעה שהאזרח ראה כיצד "רכושו היקר נגזל לנגד עיניו".

חומרה נוספת ביקשה המאשימה לראות בעובדה שבמהלך הנסיעה התחלפו הנאשמים בנהיגה, זאת למרות שנאשם 2 מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ובכך סיכן את הציבור כולו.

המאשימה טענה שכתוצאה ממעשי הנאשם נפגעו מספר ערכים חברתיים ובהם שמירה על קניינו של הנפגע, שמירה על הסדר הציבורי, ופגיעה כלכלית בציבור כולו, לאור העובדה שכתוצאה מריבוי גניבות כלי רכב מעלות חברות הביטוח את פרמיות הביטוח. אשר לעבירות התעבורה, פגע הנאשם בביטחון הציבור.

אשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים טענה המאשימה שהפגיעה היא פגיעה משמעותית, זאת בשל העובדה שהנאשם סיכן את כלל משתמשי הדרך, ושאל במזל לא הסתיים האירוע בנזק חמור יותר.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם בקשר לעבירת גניבת הרכב נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש ההולם את עבירת הנהיגה ללא רישיון נהיגה נע בין 7 ל- 20 חודשי מאסר. המאשימה צירפה פסיקה כתמיכה לעמדתה זו.

המאשימה הדגישה את התרשומת שירות המבחן מיחסו של הנאשם למעשים שביצע ועתרה להטיל עליו בשל כך עונש "ברף החמור", וכן ענישה נלווית של מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

6. **ב"כ הנאשם**, עו"ד ירון גיגי, טען שהגם שאין להקל ראש במעשיו הנאשם וחברו, הרי שעדין מדובר בגניבת רכב ברף הנמוך ביותר. לדבריו מדובר ב"מעשה שטות" שנעשה בהחלטה רגעית של "שני ילדים צעירים שבאותו רגע מתבדחים, חיפשו ריגושים, לחץ חברתי, התנהגות ילדותית פר אקסלנס" כאשר הרכב היה מונע. אשר לנזק שנגרם נטען שלמעט גניבת מכשיר הטלפון לא נגרם כל נזק שכן הרכב ננטש על ידי הנאשמים והוחזר לבעליו. לדבריו מדובר במעשה קונדס של שני ילדים בני 20. עוד ציין שהנאשם שיתף פעולה עם המשטרה.

בנוגע להפרת הצו ציין שהנאשם שהה במשך שנה במעצר בית כאשר בקשות להקלה בתנאי מעצר הבית סורבו בשל פתיחתם של תיקים פליליים חדשים שבינתיים נסגרו. עוד ציין שמדובר בהפרה אחת של מי שהיה נתון במצוקה נפשית ורצה להתאוויר. בנוגע להחזקת הסכין טען כי לדברי הנאשם, היא שייכת לחברו.

לפיכך ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה שנע בין 4 ל-18 חודשי מאסר, תוך שצירף פסיקה התומכת בעמדתו.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען שיש להתחשב, בין היתר, בגילו הצעיר, בעובדה שהוא נעדר עבר פלילי, בהודאתו בביצוע המעשים, בקשיים המשפחתיים עמם הוא מתמודד, ובתוך כך העובדה שהוא מפרנס את המשפחה מגיל 14.

לסיום ביקשה ההגנה להסתפק בהטלת "עונש מאסר מידתי שלא יעלה על מספר חודשים מצומצמים".

דברי הנאשם

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה על מנת לבקש את רחמי בית המשפט, סיפר על נסיבות חייו הקשות, על כך שהפסיק לימודיו מגיל 14 על מנת שיוכל לצאת לעבודה במטרה לסייע להוריו. עוד סיפר כי במהלך השנים "התערבב" עם אנשים לא טובים, הודה שטעה והבטיח שלא יחזור על טעות זו פעם נוספת.

תסקיר שירות המבחן

8. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם היה חשוף לאורך השנים למעורבות שולית במשפחתו והתרועעות עם חברה שולית. הנאשם הינו רווק בן 21 והוא הצעיר מבין חמישה אחים ואחיות, כאשר לכל אחיו הגדולים עבר פלילי. הוריו נפרדו בהיותו בן 8. אביו תושב עזה ובשל העובדה שנאסר עליו לשוב לארץ, לא התראה עמו במשך מספר שנים. מיום שחרורו ועד היום שוהה הנאשם בתנאים מגבילים בבית אמו. הנאשם בעל 8 שנות לימוד, התמודד עם הפרעות קשב וריכוז ועם קשיים לימודיים שתרמו לנשירתו מהלימודים לצד רצונו לסייע בפרנסת המשפחה. טרם מעצרו עבד בעבודות מזדמנות וכעת עובד במפעל לסלטים. אמו של הנאשם מתמודדת עם מחלה קשה ומאז שהנאשם דואג לפרנסה היא אינה מהווה עבורו גורם סמכות.

שירות המבחן התרשם מכך שההליך המשפטי אינו מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומפחית סיכון. בתסקיר צוינו גורמי הסיכון להישנות עבירות אלימות ובהם התנהגותו אלימה של הנאשם במהלך ביצוע העבירה, העובדה שהיה מרוכז בעצמו ובצרכיו, תוך הפחתת חומרת מעשיו, העובדה שלדברי הנאשם העבירה בוצעה שעה שהיה תחת השפעת אלכוהול והעובדה שחש חרטה וצער על מעשיו באופן חלקי, תוך הבעת אמפטיה במידה נמוכה כלפי המתלונן. כל אלו, לצד מערכות התמיכה החלשות המתנגדות להתנהגות עוברת חוק, הובילו להערכה כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה

עמוד 3

הינה בינונית והחומרה הצפויה ממנה הינה נמוכה.

עוד צוינה בתסקיר התרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם לוקח אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות וכי גילה קושי לשלוט בדחפיו במהלכן.

כגורמי סיכוי צוין שהנאשם הצליח להתארגן ולהגיע לפגישות שנקבעו לו ובכלל זה לקבוצת עצורי בית.

עוד עלה מהתסקיר שהנאשם לא גילה מוטיבציה לקחת חלק בתהליך שיקומי, זאת למרות שלהערכת שירות המבחן לאור מצבו הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי ולמעטפת קהילתית מקיפה. בהעדר המלצה שיקומית המלצת שירות המבחן הייתה להטלת ענישה קונקרטית ומציבת גבולות.

לאחר שצירף את התיק הנוסף, התבקש שירות המבחן לבחון את עניינו של הנאשם פעם נוספת. מהתסקיר השני שהוגש עלה שהנאשם צמצם את הבעייתיות שבהתנהגותו, לא לקח אחריות על מעשיו, למעט ההודאה הפורמאלית, וכן שהתהליך המשפטי והתנאים המגבילים בהם היה נתון לא היוו עבורו גורם מרתיע.

לאור הדרדרות נוספת שחלה במצבו של הנאשם, התרשם שירות המבחן מקיומו של סיכון גבוה להמשך מעורבות שולית ועבריינית ולפיכך שב והמליץ על הטלת ענישה קונקרטית, מרתיעה ומציבת גבול.

9. להשלמת התמונה יצוין שנמצא שהנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות.

דיון והכרעה

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה הינם זכותו של אדם להשתמש ללא חשש ברכושו וזכותו לתחושת ביטחון, בין אם מדובר באדם המתדלק את רכבו לתומו ועוזב את הרכב לרגע קט כשהוא מונע, בין אם מדובר במשתמש בדרך המעוניין לנהוג בבטחה ומתוך ידיעה שהנהגים לידו הינם נהגים מורשים הנוהגים כחוק, ובין אם מדובר באזרח המתהלך ברחוב שאינו מעוניין לפגוש אדם אחר הנושא עמו סכין.

בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל התייחס בית המשפט העליון לעבירת גניבת כלי רכב כאל מכת מדינה באמרו:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה מהשורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק דין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית המשפט לעשות הוא לחזק את ידם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

ואכן, גניבות כלי רכב גורמות לפגיעה כלכלית קשה, הן לנפגע העבירה הספציפי והן לציבור בכלל ולמשק הישראלי לאור הגדלת פרמיות הביטוח והדרישה לשדרוג אמצעי המיגון. על אלו יש להוסיף את עגמת הנפש הנגרמת לאדם ממנו נגנב הרכב ועל השינוי בשגרת יומו על מנת לטפל באירוע הביטוח לאחר הגניבה ובקניית רכב חדש, על כל המשתמע.

דומה שלא בכדי יוחד פרק נפרד לעבירות רכוש שעניין פגיעה בכלי רכב, כאשר לצידן נקבעו עונשי מאסר ממושכים ביחס לעבירות רכוש חמורות פחות.

מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה שלפני הינה בינונית שכן מצד אחד מדובר בביצוע עבירה שבוצעה לאור יום ולעיני בעל הרכב שאף ניסה לעצור את הנאשם וחברו. מצד שני בסופו של יום לא נגרם נזק לרכב והוא הושב לבעליו. לצד זאת אין להתעלם מהעובדה שמכשיר הטלפון היד של המתלונן נגנב ולא הושב לו עד היום.

נוסף על כך נהג הנאשם מבלי שהוציא רישיון נהיגה אי פעם ובכך סיכן את ציבור הנהגים במידה רבה. למרבה המזל לא הסתיימה הנסיעה הפרועה בנפגעים בנפש או ברכוש. על כל אלו יש להוסיף את העובדה שהנאשם הפר החלטה שיפוטית כאשר בחר להפר את תנאי מעצר הבית שנקבעו לו.

12. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הינו נזק חמור ביותר הן לרכושו של האזרח והן למשתמשי הדרך, שעה שהנאשם וחברו נמלטו מזירת האירוע כשהם נוהגים ברכב צורה מסוכנת, ובשעה שהנאשם לא אחז מעולם ברישיון נהיגה.

הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה אינו נזק חמור באופן יחסי שכן הרכב כאמור הוחזר לבעליו. לצד זאת נגנב למתלונן גם מכשיר הטלפון הנייד שסביר שהכיל מידע אישי רב החשוב לו.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הינן סיבות כלכליות וחברתיות.

יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו - הבחירה אם לבצע את כלל העבירות בהן הורשע הייתה נתונה בידי הנאשם. לצד זאת לא ניתן להתעלם מהיגררותו של הנאשם אחר חברה שולית, כאמור בתסקיר שירות המבחן.

התכנון שקדם לביצוע העבירה - גניבת הרכב בוצעה ככל הנראה באופן ספונטני, שעה שהנאשם, ביחד עם נאשם 1, הבחינו ברכב שהמנוע שלו מונע ובהחלטה של רגע נכנסו לתוכו והחלו בנהיגה. אך מובן הוא שנסיבה זו יכולה להוות שיקול לקולא, כשם שהיא יכולה להוות שיקול לחומרה, בפרט לאור האמור בתסקיר שירות המבחן ביחס לאפשרות להתנהגות אימפולסיבית מצד הנאשם.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מצביעה על קשת עונשים הנעה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לעונש של מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. להלן אסקור מספר החלטות, לרבות החלטות שהוגשו על ידי הצדדים.

א. ברע"פ 1052/17 מחמד ג'ברין נ' מדינת ישראל (12.03.2017) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בנסיבות בהן נכנס לאולם אירועים, נטל מפתחות רכבו של המתלונן, יצא מהאולם וגנב את הרכב, שהוחזר לבעליו לאחר שהנאשם נתפס על ידי שוטר. הנאשם בן 20, רווק, ללא הרשעות קודמות. על הנאשם נגזר עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשו הועמד על ידי בית המשפט המחוזי מרכז - לוד על 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. עונש זה אושר על ידי בית המשפט העליון.

אציין שנסיבותיו האישיות של הנאשם באותו מקרה דומות לנאשם שלפני, וכך גם התרשמות שירות המבחן ממנו.

ב. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 21707-01-17 מדינת ישראל נ' אימן אפגאני (07.05.2017) נדחה ערעור של נאשם בן 23 ללא עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בגניבת רכב ונהיגה בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, כאשר קיבל לידי מאדם אחר מפתח רזרבי של מיניבוס שהיה שמור בכספת החברה. הנאשם נידון ל- 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

ג. בעפ"ג (מחוזי ים) 17725-07-16 פאדי שוויקי נ' מדינת ישראל (11.05.2017), אושרו עונשי מאסר של 5 ו- 6 חודשי מאסר בפועל שנגזרו על שני אחים בני 31 ו-25 שגנבו אופנוע ומכרו אותו. שני האחים הודו במיוחס להם ולשניהם הרשעה קודמת אחת.

ד. בת"פ (שלום ים) 45417-01-13 מדינת ישראל נ' פואד מגאהד (23.09.2014), הורשע נאשם בן 25 ללא עבר פלילי, על יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר דיוני, בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. על הנאשם הושת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ה. בע"פ 4836/11 מוראד חמאד נ' מדינת ישראל (11.01.2012), נדחה ערעורו של נאשם צעיר, בעל עבר פלילי קל אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של גניבת רכב, מעשה פזיזות ורשלנות, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונידון ל- 14 חודשי מאסר.

ו. בת"פ (שלום רמלה) 13591-01-12 מדינת ישראל נ' וואפי אל טורי, הורשע נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, במסגרת הסדר טיעון בעבירות של גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגזר הדין נקבע מתחם עונשי של 12-18 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר וקנס בגובה 1500 ₪, זאת חרף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ז. בת"פ (שלום כפר סבא) 4963-12-11 מדינת ישראל נ' זעיד, הורשע נאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, על פי הודאתו בשהייה שלא כדין, גניבת רכב בצוואת וגניבה בצוואת ונידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

ח. בעפ"ג (מחוזי חי') 21808-07-15 אברהם נ' מדינת ישראל (5.11.2015) אושר גזר דינו של בית משפט השלום שהטיל על נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של גניבת רכב, של"צ בהיקף 120 שעות. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

עם זאת יצויין שמדובר בגזר דין חריג בנוף גזרי הדין בעבירות גניבת הרכב, מה גם שהנסיבות באותו מקרה אינן דומות לנסיבות המקרה שלפנינו ומכאן שאין לגזור ממנו גזירה שווה.

ט. בעפ"ג (מחוזי ת"א-יפו) 37710-05-16 מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה (14.09.2016) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של גניבת רכב ביחד עם אחר. באותו מקרה נקבע מתחם עונשי שנע בין 8-18 חודשי מאסר, זאת חלף המתחם שקבע בית משפט השלום לפיו הרף התחתון יכול ויהיה מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בסופו של יום נגזר על הנאשם עונש מאסר למשך 8 חודשים.

י. בת"פ (שלום רמ') 55-07-09 מדינת ישראל נ' מוהדי שיק עיסא (17.03.2011) הורשע נאשם בן 21 ללא עבר פלילי על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של גניבת רכב בצוותא חדא, נהיגה ללא רישיון נהיגה ובעבירה של נהיגה ללא ביטוח. על הנאשם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נלווים.

יא. בעפ"ג 24052-12-15 מוסטפא סלאיימה נ' מדינת ישראל (17.05.2016) נדחה ערעור הנאשם על גזר דינו של בית משפט השלום שהשית עליו עונש של 8 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, פסילה וקנס. הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני בעבירות של גניבת רכב, נהיגה בפזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטט ונהיגה ללא רישיון. במסגרת פסק הדין אושר מתחם ענישה של 8-24 חודשי מאסר. הנאשם כבן 20 נעדר עבר פלילי.

יב. בעפ"ג (מחוזי ת"א - יפו) 42501-03-14 מדינת ישראל נ' נתשה (30.6.2014) (להלן: עניין נתשה) קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בעבירה של גניבת רכב בנסיבות בהן קדם למעשה תכנון מוקדם ושימוש במחשב רכב לצורך ביצוע הגניבה. נסיבות אותו מקרה חמורות מהמקרה הנדון לפני.

13. כפי שנקבע בחוק ובפסיקה, על מתחם העונש ההולם לשקף את מעשה העבירה בנסיבותיו (עניין נתשה לעיל). בנסיבות המקרה דנן אני קובע כי מתחם הענישה ההולם בכל הנוגע לעבירת גניבת הרכב נע בין 6 חודשי מאסר שיכול יורוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל - 18 חודשי מאסר.

אשר ליתר העבירות בהן הורשע הנאשם, הרי שמדובר בעבירות שמנעד הענישה בהן גדול במיוחד.

גזירת העונש בתחומי המתחם

14. במסגרת גזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק). במקרה שלפני, מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי שעתיד לרצות עונש מאסר בפעם הראשונה בחייו. הנאשם ביקש אמנם במעמד הדיון לתקן דרכיו, אולם מנגד לא ניתן להתעלם מהתרשמות שירות המבחן מהספק בכנות דבריו. הנאשם לא רק שסירב להשתלב בהליך טיפולי שיקומי, אלא שבחר להפר את תנאי מעצר הבית בו היה נתון, זאת תוך שהחזיק על גופו סכין בנסיבות לא ברורות. הנאשם אף לא השכיל לנצל את ההזדמנות הנוספת שניתנה לו עת שוחרר פעם נוספת ממעצרו, חרף ההפרה, ולמרבה הצער עבר עבירה נוספת בגינה הוא עצור

בימים אלו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

נסיבותיו האישיות של הנאשם קשות. הנאשם גדל בסביבה קשה, ללא דמות אב, נטש את ספסל הלימודים על מנת שיוכל לעבוד ולפרנס את אמו. נוסף על כך מסייע הנאשם לאמו חולת הסרטן ומכאן שהשתת עונש מאסר לתקופה ממושכת יפגע לא רק בנאשם, אלא גם באמו החולה.

עוד יש לזקוף לטובתו של הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו, חסך זמן שיפוטי ונטל אחריות על מעשיו. לצד זאת לא נעלמה מעיני התרשמות שירות המבחן לפיה מדובר בלקיחת אחריות מסויגת.

סוף דבר

15. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים עליהם עמדתי לעיל, ובכלל זה נסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של הנאשם והמלצת שירות המבחן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** - 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי הימים בהם היה נתון במעצר במסגרת שני התיקים במסגרתם הורשע, בין התאריכים 9.1.17-26.1.17; 20.1.18-15.2.18.

ב. **מאסר על תנאי** - 6 חודשי מאסר על תנאי, אותם לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג פשע, עבירה של החזקת סכין שלא כדין או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

ג. **מאסר על תנאי** - 3 חודשי מאסר על תנאי, אותם לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. **קנס** - קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. עקב מצבו הכלכלי של הנאשם מצאתי להסתפק בקנס סמלי בלבד. הקנס ישולם עד ליום 01.01.2019.

ה. **פיצוי** - פיצוי למתלונן (ע"ת מס' 1 בכתב האישום), בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 01.01.2019. מובהר בזאת כי כל סכום שיופקד בקופת בית המשפט יזקף תחילה לתשלום הפיצוי והיתרה לתשלום הקנס.

לא יופקד הפיצוי עד המועד שנקבע, יישא ריבית והפרשי הצמדה החל מאותו יום ויועבר לגבייה על ידי המרכז לגביית קנסות.

ו. **התחייבות להימנע מעבירה** - הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪ להימנע מביצוע אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע וכן על כל עבירה נגד הרכוש.

ז. **פסילת רישיון נהיגה** - פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה במשך שנתיים מיום שחרורו.

16. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

17. ניתן בזאת צו כללי למוצגים, בהתאם להוראות כל דין.

ניתן היום, ה' אב תשע"ח, 17 יולי 2018, בהעדר הצדדים.